

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 22. avgusta.

V Pulji izhajajoči vrli „Il-Diritto Croato“ pripoveduje v 40. številki nekega duhovnika žalostno dogodbo, ki brez vsacega komentara osvetljuje žalostne razmere v Poreški vladikovini.

Dogodba je enostavna, a baš zaradi jedno- stavnosti svoje pomenljiva. Pri volitvi volilnih mož v Poreškem okraju, dal je duhovnik g. Ptašinski, rodóm Čeh iz Morave, svoj glas v zmislu hrvatske stranke. Mej vso volitvijo pa je ostal pasiven, ker se je bal slepe strasti Poreških Italijanov. Svojemu slovenskemu čustvu dal je samo s tem duška, da je glasoval za hrvatske volilne može. To pa je bilo dovolj, da se je proti njemu obrnila vsa jeza naših nasprotnikov. Začeli so kričati, da je nevaren političen agitator, panslavist itd. „L' Istria“, ki ni mogla najti na njem nobene druge krivde, razven da je oddal svoj glas na hrvatsko stran, napala ga je ljuto, očitavši mu, da je prišel v Istro „delat rusko propagando“.

S tega dne začela se je divja gonja proti duhovniku Ptašinskemu. Na potu iz Orsere v Poreč bil je večkrat napaden in na najsurovejši način ozledjen. A ti nesramni čini še niso potolažili ne- osnovane togote njegovih sovražnikov. Hoteli so ga prisiliti, da na vsak način ostavi Fontano. Pošiljali so mu pretilna pisma in naposled dobili celo lopova, ki je s puško ustrelil v njegovo okno, to vse da bi ga preplašili in prisilili, da bi odšel.

Ko se je vse to uprizorilo, šli so nekateri gospodje iz Poreča in Fontane k škofu Flappu in zahtevali naj Ptašinskega premesti kam drugam. Škofa Flappa ni bilo treba veliko prositi in poslal je duhovniku dekret, v katerem mu je bilo ukazano, da ima v 8 dneh ostaviti župnijo Fontano in pre- seliti se v Foscolino. V isti čas pa je bil z drugim dekretom iz Labina v Fontano premeščen kooperator Barbalić tudi za kazni, ker je vnovič gla- soval za okr. glavarja Simčiča.

Škofov dekret bil je za Ptašinskega v mora- ličnem in gmotnem oziru hud udarec, tem hujši, ker ga nikakor ni zaslužil. Nemogoče mu je bilo oditi v Foscolino, jako nezdrav kraj, kjer je ne- davno umrl duhovnik kot žrtev tamošnjih slabih klimatičnih razmer. Prosi torej škofa Flappa, da bi

ga pustil v Fontani ali mu pa določil kak drug kraj. Vladika ostal je trd in ni se dal omehčati niti prošnjam duhovnikom ne prošnjam stotine pre- bivalcev iz Fontane, ki so prišli prositi za Ptašin- skega, o katerem so bili polni hvale.

In tako ni ubogemu duhovniku, ki je za svoj čin navadnega rodoljuba, za svoje glasovanje, bil obsut psovskami, ovajen, napaden, ozledjen in pre- ganjan brez usmiljenja, ne preostaje drugzega, nego iti v Foscolino, kjer bode njezovo zdravje in živ- ljenje v vedni nevarnosti, ali pa ostati brez službe. — To je kratka a žalostna dogodba duhovnika Ptašinskega, iz katere se nam je marsikaj učiti. Razsodni čitatelji pogodili bodo sami, kaj in kako bi se o tem slučaju moglo pisati, zato je mi samo pravimo: Naši duhovniki v Poreški škofiji so pravi mučeniki za prepričanje svoje in več nego žalostne so razmere, kjer se kaj tacega dogaja.

Družba sv. Cirila in Metoda.

(Dalje.)

7. Pa ko se spominjamo mrtvih, molčati ne smemo tudi o živih rodoljubih, ki so dejanski razodeli svojo posebno naklonjenost naši družbi. Janko Žolgar izročil je kot načelnik Mariborskih abiturientov lani 50 gld. kot čist dohodek dijaške veselice v Žalci, tem uzorno-narodnem trgu. Slavna „Glasbena Matica“ darovala je za naše društvenike svojih prekrasnih skladb, „Slovenska Matica“ pa svojih izbornih knjig. Gg. c. kr. deželno-sodnijski svetnik Dragotin Pleško, župnik A. Žgur, J. Sancin, knjigovez J. Bonač, poslali so po več stotin primer- nih knjig, ki smo jih razdelili ob jezikovnih mejah. Gosp. notar Aleksander Hudovernik nabral je v Ra- dovljici za družbo znatno svoto. Gospa Neureuther- jeva je zopet poslala s Češkega po Tržaški podruž- nici 50 gld. Ob Einspielerjevi slavnosti nabrali so Celovski rodoljubi 67 gld. Neimenovani bogoslovci poslali so družbi 29 gld. Mariborski so nas razve- selili s svoto 100 gld. Ali ni to dober omen od teh idealno-nadahnjenih mladih mož? Neimenovan „rodo- ljub v slovenskih gorah“ daroval je za „knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda“ 100 gld., morda s tiho željo, da bi se polagoma zbrala glavica in zagoto- vilo izdajanje primernih spisov za mladino. Goriška

čitalnica je nabrala za otroške vrtove 100 gld. Či- tanje društvenih „Vestnikov“ in knjižic je naudilo gorenjskega „fanta“ in posestnika tako, da je po g. Berniku poslal družbi obveznico 50 gld. Razna načelnikstva, kakor Tržaško, Šentpetersko v Ljubljani, Goriško itd., so osnovala primerne zabave z lepimi dohodki. — Naša dnevnik in sploh slovenski čas- niki so prijazni naši družbi. Vsem naštetim in ne- naštetim dobrotnikom bodi iskrena vodstvena zahvala; mili Bog pa jim vzbudi obilo posnemalcev!

8. Temu upravnemu poročilu še nekoliko afo- rističnih misel in vodil!

Naši družbi se včasih očita, da ni dovolj ver- ska, včasih zopet, da ni dovolj narodna, včasih pa, da je preveč verska in narodna. Torej nekoliko besed, da to ovržem in prepričim bodoča sumni- čenja. Pred vsem poudarjam, da naša družba za- vzema jedino pravo stališče slovensko, — tisto, ka- tero sta pred tisoč leti slovenskim rodovom odkazala sveta blagovestnika Ciril in Metod; da so se ga dr- žali, ne bi bili postali „sluge narodom“.

Naša družba faktično deluje v Ciril-Metodovem dubu. In kak je ta duh? Skratka: katolišk in naroden, isto, kar izrekajo naša pravila. Gospoda moja! Društveni zavodi so že konfesionalni, in mej Slovenci tudi drugače biti ne more in ne sme. Že sedanji šolski zakon zahteva versko in pravno vzgojo. Vodstvo je prepričano: Ako se v nežna otroška srca ne usadi strah božji, krepost, pokor- ščina do roditeljev in raznih oblastev itd., naj se mlade glavice še tako napolnijo z raznimi predmeti, je šola zgrešila svoj glavni namen, kajti ona ni samo učilnica, nego tudi — i to še posebno — vzgojilnica. (Res je!) In gospoda moja! noben pe- dagog — tudi novodobni prosvetitelj Dittes — še ni ovrzel staroveškega pedagoga Salomona, ki je vzgojilnici zapisal na pročelje: „Initium sapientiae, timor Domini!“

In če bi danes interpelovali prečastno učitelj- stvo po slovenskih pokrajinah: da li hoče to religi- jozno, to etičko stališče izpodmakniti, v svesti sem si, da bi odjeknil glas: „ne, ne“, kajti v nasprot- nem slučaju izpodmaknili bi stalo i sebi. A pri tem moram poudarjati kot katoliški duhovnik, da, kot navaden katoliški kristijan, da določevati ima o tem

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XIV.

(Dalje.)

„A na to naj mi kdo odgovori! — Čemu pa ne pokaplajo gospoda svojih mrličev v platno kakor v vreči zašite! In njih trupla neso za vinar boljše kakor Adamčevo. Čemu pa postavljajo knezi in grofi svojim pokojnikom krasne kapele, in čemu njim tega nihče ne prepove? — Čemu pa oni zapirajo mrtvece v kristalne in potem v cinaste in potem v hrastove rakve? — Rečem, more li kdo, naj mi odgovori na to! In potem odprem pokrov nad Adamcem sam in za- vijem pokojnika v platno tudi sam — jaz Refunda. Če mi pa nihče ne odgovori na moja vprašanja, potem idite, vojaci, od koder so vas poslali! Prav nič vas ni tu potreba! — Ljudi zebe, vi gospod župnik, utegnili bi se prehladiti, gospod kantor, začnite!“

„Koga bodele tu poslušali, mene sodnika ali kakega...!“

„Ali boš molčal, glava pasja! Ali se skriješ, hvalisavec!“

„Gospodje vojaki...!“

„Vzemite svoje puške na rame! Proti nam ne opravite ničesar! Osemkrat ustrelili bodele v nas in prav nič več. Do sto nas je tu in skoro vsi smo bili vojaki, ko ste vi še sesali. Znamo se bra- niti, prisilili nas bodele k temu vi. Kri bo tekla, a škoda je bo! — Ubogajte vojaki!“

Seljak Květ pristopil je prav h grenadirjem. Kantor začel je z dečki pesen: „Čas moj je šel s tega sveta — —“

A čuti je bilo tako, kakor bi bili pevci oglu- šeli, kakor bi drug drugega ne slišal.

Skūra in še dva prinesla sta rakev na oder na dvorišči.

Pevci so zapeli jedva dve kitici in umolkni. Gospod župnik zapel je: „De profundis cla- mavi ad te domine...“

V desetih minutah končani so bili pogrebni obredi, rakev poškrbljena, pokajena in Květ ter Skūra z Refundo pripravljali so se, da jo nalože na smuč s štirimi konji uprežene.

„V imenu cesarja! — V imenu milostivega predstojnika! — Vojaki storite svojo dolžnost!“

Vojaki zaprli so pot k smučem s puškami.

Sodnik Ourada stopil je mej dveri.

„Ali je prišlo v Čehih že tako daleč, da niti svojih pokojnikov ne smemo po svoji volji pokopa- vati? — Za živa nam ne dajo miru in po smrti nam ga tudi ne privoščijo: kaj nam torej preostaje, sosedje? — Vi, čestiti gospod, nemate nobene be- sede za nas?“

Gospod župnik zmajal je samo z rameni, a a nekako močno, ker se mu je srebrna zaponka pri pluvijalu odpela.

„Kaj moram storiti drugega, nego da vas opomnim, da bi ubogali, sešeno vas, sosed Květ!“

„In če ne ubogamo?“

Gospod župnik zmajal je zopet z rameni, a zdaj počasi in resno.

„Nazaj, vojaki! — Ozrite se! Kakor sem rekel, ustrelili bodele samo jedenkrat, a potem ne odidete živi iz Jiřic!“

Vojaki so se res ozrli. Stalo je okrog njih mož kakor temen gozd.

Podlesci stiskali so v desnica težke gorjače. Z obraza pa jim je mogel vsakdo čitati: „ne bo- jimo se!“

(Dalje prih.)

prvem in najvažnejšem znaku ljudske šole jedina kompetentna oblast, — in to je katoliška cerkev, kajti ona ima božje poslanstvo. Na tem stališču sloni naša družba, — in to je pravo, to je rešilno za narod slovenski. (Tako jel)
(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. avgusta.

Deželni odbor **gališki** pritrdil je nasvetom enquete glede premembe deželnozbornskega volilnega reda. Deželni zbor se bode že v prihodnjem zasedanju baval s to zadevo.

Da se tako dolgo ne snide cerkveni kongres, da bi volil patrijarha Karlovskega, temu je največ kriv sedanji upravitelj patrijarbata Petrovič. Ta bi bil rad patrijarh in **ogerska** vlada to tudi želi. Ker pa ni upanja, da bi bil voljen, zato pa vlada odlašča sklicanje kongresa. Srbski listi pa vedno odločneje zahtevajo, da se skliče kongres, da se stvar uravna.

Vnanje države.

Radikalna stranka **srbska** postavila je že kandidate po vseh okrajih za prihodnje volitve za skupščino. Ker je vlada že izdelala vse predloge, ki se bodo predložile skupščini, je pričakovati, da se v kratkem razpišejo volitve.

Bolgarska vlada je prepovedala uvoz ruskih listov v Bolgarijo. Pravosodnje ministerstvo je to naznanilo državnim pravdnistvom in naročilo jim, da naj strogo postopajo proti vsakemu, ki bi skušal širiti ruske liste po Bolgariji.

Francoski vojni minister je naznanil ministrskemu совету, da je zaradi Boulangerjevih rovanj kompromitovanih, kakor je preiskava pokazala, 59 častnikov aktivne vojske, 22 častnikov teritorialne vojske, 21 podčastnikov aktivne vojske in 1 civilni uradnik vojnega ministerstva. Kompromitovane častnike teritorialne vojske, žandarje in civilnega uradnika so odpustili, podčastnike degradovali, prestavili ali pa zaprli, proti častnikom aktivne vojske se je pa na razne načine strogo postopalo. Če se pomisli, da ima le aktivna vojska 26.000 častnikov, se boulangizem mej vojsko ni bil močno zasejal, če je preiskava dognala resnico. — Angleški listi sodijo, da obsodba generalu Boulangerju ne bode toliko škodovala, kakor francoska vlada pričakuje. Saj so že tudi druge osebe bile k deportaciji obsojene, pa so se le še pospele na površje. Zaveznica Boulangerjeva je nezadovoljnost na Francoskem, ki je pa vedno večja. Gotovo bodo tudi razni okraji volili Boulangerja, če tudi ne more biti voljen, naj bodo posledica temu tudi le demonstracije in izgrede.

Novi **krečanski** generalni guverner postopa jako odločno. Po svoji moči skrbi, da bi Turki ne začeli mesariti kristjanov in je zaradi tega že dal več Turkov razorožiti. Prizadeva si vse odstraniti kar bi utegnilo dati vevlastim kak povod umešati se v krečanske zadeve. Pa tudi v Carigradu so se postavili na stališče, da se druge države nemajo mešati v turške zadeve. V tem zmislu je Porta odgovorila Grškej. Ruski veleposlanik ji je svetoval, da bi Šakir paša z vzajemnim delovanjem konzulov na Kreti skušal napraviti mir. Turška vlada mu je pa odgovorila, da je dovolj močna, da sama napravi red. V Carigradu nobenej državi prav ne zaupajo in hočejo zaradi tega le samo pobotati se s Krečani. Kristjani so pismeno novemu generalnemu guvernerju sporočili želje svoje. Kristijani bodo pa tudi voljniji pobotati se, ko sedaj vidijo, da večino vevlastij ne mara za kake nove homatije v orijentu.

Nemški cesar in cesarica odpotujeta v drugi polovici oktobra na Grško in se povrneta še le koncem oktobra. Cesar Viljem bode pri tej priliki morda tudi šel v Carigrad, pohodit turškega sultana ter ga poskusil pridobiti za tripelalijanco. Dosedaj se vladar turške države s to zvezo ni mogel sprijazniti, če tudi so mu ponujali celo finančne ugodnosti. V Carigradu si najbrž mislijo, da bi prišli le z dežja pod kap, če bi z angleškim ali pa nemškim denarjem poplačali Rusiji zapale obroke vojne odškodnine. Sedaj nanje pritiska Rusija, potem bi pa zapadna Evropa.

Dopisi.

Z Dunaja 20. avgusta [Izv. dopis.] Pettedenski tečaj za deška ročna dela je končan in slušatelji vrnejo se zopet v drago jim domovino, pridobivši si tukaj novih zmožnostij. Izuril se je gotovo vsakdo toliko v posamičnih delih, da bode lahko učil šoli odrasle dečke ter jih pripravljaj za prihodnji rokodelski stan — ako mu le ne bo manjkalo v to potrebnega orodja.

Stvar je seveda večjega pomena za mesta in večje kraje, nego za vasi, kjer otroci itak ne postopajo prepuščeni sami sebi, marveč se porabijo za različna kmetijska dela itd.

Vadili smo se v tem tečaju o rabi različnega orodja, vezanji, sestavljanji lesa, kakor se vidi pri

omarah, skrinjah in drugem hišnem orodju, da si lahko vsak sam naredi marsikatero, nepreumetno izdelano hišno opravilo. Izmej vsakovrstnih izdelkov, katere smo naredili na podlagi ravno omenjenega, pusti vsak po jeden boljši komad tukaj, da se pošlje v Hamburg v razstavo, a drugo vzame se seboj domov, da ima v začetku že nekaj obrazcev, po katerih se bode ravnal pri pouku, bodi si v mizarstvu, rezljanji, upodobljanji ali kartonaži.

H koncu pouka smo imeli komerz v hotelu Humbergerjevem, kjer se je poudarjala v mnogih napitnicah sloga in skupno delovanje učiteljstva širne Avstrije, vzlasti proti nasprotnikom novih šolskih postav. Jaz pa mislim, da bodo besede, govorjene na lepo slogu, ostale le glas upijočega v puščavi, ker Nemci so preveč zagrizeni, da bi se dalo z njimi složno delovati, seveda, ko bi Slovani popustili vse zahteve in jeli trobiti v njih rog, kar se pa ne more in ne sme zgoditi.

Celo v tem kratkem času opazili smo marsikaj, kar ne kaže, da bi jih bila resna volja delovati z združenimi močmi v prosepah šolstva.

Kar se pa tiče vodstva in učiteljstva, reči se mora, da se ni delala nikakršna izjema, da se je z vsakim ravnalo jako ljubeznjivo, kolegijalno, da ni bilo opaziti razločka mej učiteljem in učencem, naj se je nazivljaj le vsak z „Herr College“.

Tudi lepi uspehi se dosežejo tukaj, kakor sem že v začetku omenil, da se vsakdo lahko toliko izobrazi, da si pri pohoštvu marsikaj napravi in popravi, ako se bode hotel pečati s tem poslom.

S Slatine 20. avgusta. [Izv. dop.] Preuzvišeni vladika Strossmayer, najodličnejši in najzvestejši častilec Slatine poslovi se je pred kratkim s svojimi znanci in prijatelji, ter se je vrnil v domovino. Daj Bog, da si je okrepil zdravje in da ga drugo leto zopet vidimo zdravega in veselega, kakoršen je bil, ko smo ga pri odhodu videli!

Visokemu gospodu se je krasni del slovenske zemlje, ki se imenuje Slatina, jako prikupil. Slovensko ljudstvo pa je tudi veselo, kadar pride ljubeznivi gospod na Slatino in povsod lahko vidiš, kako spoštljivo ga pozdravljajo, kako pridejo priprosti ljudje od daleč v Slatino, da bi videli škofa, kateri Slovence tako ljubi in čišla, kakor bi bil on njih vladika!

Obžalovati je, da so Slovenci, ki imajo priliko zahajati v kopališča in obiskovati zdravilišča, za Slatino tako malo brigajo!

Hrvatje znajo bolje ceniti pomen in krasoto Slatine, nego mi Slovenci, da ne govorim o ogerških židovih, kateri prevladajo zdaj na Slatini.

In vender bi zaslužili Slovenci Slatinski in Slatinske okolice, da bi se njih bratje bolje zanje brigali! Z malo izjemo je tu vse slovensko ljudstvo zdravo, zavedno, dasi si prizadeva deželni odbor štajerski s pomočjo svojih uradnikov, oziroma ravnateljev njih germanizovati. Naj zadostuje, da imenujemo samo ime predzadnjega ravnatelja Gentebrička, potem Celjskega kričarja renegata dr. Hoiselna, agenta nemškega „šulvereina“, ki pa se ne sramuje jemati denarja tudi od slovanskih Slatinskih gostov.

Slovanski gostje na Slatini pa bi morali skrbeti, da bi imeli neko središče, kakor ga imajo Hrvati in Slovenci na Bledu pri Petranu. To je treba, da se spoznavajo mej seboj, da se lahko skupaj pogovarjajo in zabavajo.

Zdaj hodi vsak svojo pot, sosed ne pozna sosedu, da si sta rojaka, jedne krvi. Združenje Slovanov bi ugodno uplivalo na drugo občinstvo, posebno na ondotne Slovence; vodstvo bi se lahko, prisililo da naroči primerno število slovanskih častnikov, in da opusti pobiranje novcev za nemški „šulverein“, ker je domača za šolo ugodna deca v Slatini in pri sv. Križi. Gotovo pa se potem ne bode pripetilo, da bi Slovani z denarnimi prispevki pomagali dr. Hoiselnu grob kopati Slovincem na Slatini. Toliko danes o tej zadevi!

Iz Ljubljanskega Rebra 8. avgusta. [Izv. dop.] (Konec.) Naše nemerodajno mnenje je, da bi se nekaj materijala za popravilo stolbe zdaj prav lahko na „Starem trgu“ pridobilo, kjer se bode cesta makadamizovala; od tu bi trebalo samo par sto prisekanih „balot“ in popravil bi se tlak na presledkih — počivališčih mej stopnicami. Vsekako bi pa bili vsaj po dve stopnici tu in tam še dodati v dosego horizontalnih počivališč; zobate in vse okrušene stopnice pa bi se morale z večjimi, celimi kamni nadomestiti. Istotako je stolba v sred-

nji višini prestrma ter brez tlaka; zato so tla ob močnem naliwu takoj vsa razrita in vsled tega hoja težavna. Naj bi se tudi tukaj tla utrdila s tlakom in strmec zravnal v horizontalno mer. Umeje se, da je ob strani stolbe treba dobro uravnane in tlakovanega jarka; sedanji pač ni dosti vreden in bi skoro bilo brez njega istotako dobro, zlasti če bi stopnice in presledki bilo od kompaktnega kamnja, katerega ne bi bili s količki podpirati, da se nizdolu ne zvali. — Tudi zgornje počivališče pod hišo vrh „Rebra“ naj bi se malo zravnalo s pomnožitvijo stopnic.

Prav žalostno lice kaže tudi spodnja pot od studenca doli poleg vrtnega zidu. Tu bi malo trdnega tlaka od obsekanih balot prav dobro storilo, popravilo škarpe pod klancem pa naj bi se dotičnemu hišnemu gospodarju naročilo in ga z materijalom podpiralo, ker sam težko da bi hotel in mogel v okom priti škodi na vedno rušecem se bregu.

Za zimsko dobo pa bi slavno mestno starešinstvo pridobilo si najhvaležnejše priznanje za blagi čin krščanske ljubezni, ako bi dalo ravno na onem mestu pod studencem na ovinku „Rebra“ postaviti majhno petroljko. Dninarji, delavci, tovarniški posli itd. hodijo z doma in se vračajo večinoma v noči, in majhna „brla“ bi tu prav umestna bila, da bi se rebrovje v Rebru vsaj nekoliko razločevalo. Dokaj živahen promet v tej soteski bode naj povod, da se te želje kot resna prošnja uvažuje na merodajnem mestu.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

VII.

8. avgusta.

(Palača svobodnih umetnostij: Stara prometna sredstva; gledališčna razstava; glasba; geografija; rokodelske in industrijske šole; optika; različni človeški poslovi in delavnosti. Svobodne umetnosti pri raznih narodnostih.)

Predno si ogledamo paviljone raznih narodnostij in dežel, ki se nahajajo od srbskega na desno in levo, pogledajmo si nekaj tacihih proizvodov, katere je rodil človeški duh v teku stoletij. Tukaj imamo retrospektivno razstavo dela in antropologične znanosti. Ta razstava zavzema srednji oddelek palače svobodnih umetnostij, kateri oddelek meri 209 metrov na dolgo in 50 na široko. Pred uходом stoje čudni srednjevečni vozovi, a videti je tudi lokomotiva iz l. 1825., katero je napravil Stephenson sam, ki je vozila mej Stocktonom in Derlingtowom. Njej so pripravljeni železnični vozovi iz l. 1830 do 1840. Kako velika je razlika mej temi nespretnimi vozovi in mej današnjimi na pr. od vlaka, imenovanega „Train express“, ki vozi mej Parizom in Carigradom. V teh-le imaš vse udobnosti, salon, sobico za spanje in toaleto, gostilnico in kavarno itd. A oni stari so podobni kur-njekom. Ker sem že pri vagonih, moram omeniti, da lepših in udobnejših še nesem videl, kakor so oni na bolgarskih, srbskih in madjarskih državnih železnicah; manj dobri so oni na avstrijskih, še slabiji so nemški, a najslabiji so francoski. To je res v protivnej proporciji s civilizacijo, ko bi te dve reči imele kaj občega. A lahko se raztolmači tako: stare železnice rabijo stare vozove, dokler so za rabo; a nove železnice kupujejo vozove najnoveje sisteme.

Stopimo sedaj v gledališčno razstavo. Ta se deli na dva dela: razstava zgodovine gledališča in razstava gledališčna. Mali osmovogelni paviljon, v katerem so v minijaturi gledališni odri raznih vekov, kakor so se rabili posebno pri Francozih, kostimi, maske in stroji, nosi pod krovom nadpisana imena nekaterih mož, ki so si dobili slavo v zgodovini gledališč, taki so: Thierry, Cambon, Torelli, Berain, Servandom itd. Molier in Rameau. Mej kompozicijami vidimo rokopis Meyerbeerjevih „Hugenotov“. Isto tako rokopise Auberjev, Donizettijev itd.

V oddelku za glasbo so raznovrstni instrumenti iz starih in novih vekov. Vidimo glasovir iz l. 1598; drug glasovir iz 17. veka; različne harfe, nabrane Bog vé od kod, samo Davidove še manjka. A kdo bi naštel trobente, klarinete, gosli, kitare itd., katere so tudi tukaj razstavljene, a so služile za igro pred sto in sto leti, zdaj pa se hranijo v raznih muzejih, ali pa kot obiteljski spomini v nekaterih hišah.

Poglejmo si nanke. Najbogateje zdi se mi zastopana geografija. Tu so celi hodniki (kori-

dori) polni zemljovidov, nekaj je silno obširnih. Vse važnejše francoske knjigarnice izložile so tam svoja izdanja o geografiji in svoje zemljovide. Največ je pa zemljovidov Francije. Menda so hoteli Francozi s to bogato izložbo geografskih del popraviti pogrške, ki se jim očitajo, da se oni ne uče pridno geografije ter da razen Francije drugih dežel ne poznajo ali pa jih nečejo poznati. V nekem oziru je to istina, o kateri se lahko prepričaš, ako vzameš v roke katerikoli Pariški dnevnik. Tam je vse samo Pariz pa Pariz, Francija, včasih Algier in dosta. O drugih deželah včasih še 20 vrst skupaj ne našteješ pri navadnih razmerah.

V oddelku za statistiko naši sem zanimivih tablic in drugih sredstev za predstavljanje števil nabranih po raznih predelih te nauke. Na primer „piramida starosti“ (pyramide des âges), na kateri je predstavljen rezultat od štetja prebivalcev od l. 1886. glede starosti. Najbolj široka je stopnica, ki nosi leta 20—24, a na najbolj tenkem vrhu so zapisana l. 90—94, katerih le tu pa tam kdo dočaka. Ta piramida je bela, a poleg nje črna, to je stereogram smrti. Najširša stopinja nosi letnice 70 do 74, v kateri starosti največ ljudi umre; dosta široka je tudi ona z 22—24. letom, in ravno tako 55—59. l. Kdo bi naštel še drugih zanimivosti v tem oddelku? Naj še opomnim ogromen globus, kateri je milijonkrat manjši od zemlje v pravi veličini; pa kakov kolos!

Kemija in astronomija sledita za geografijo. Tukaj je za strokovnjake pravo polje; gotovo se bo našlo važnih reči. Jaz grem dalje. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Gosp. dr. Andrej grof Schaffgotsch imenovan je stalnim okrajnim komisarjem, vladni koncipist g. Štefan Lapajne začasnim okrajnim komisarjem, g. Anton Klein definitivnim vladnim koncipistom, konceptni praktikant g. Viljem Haas začasnim vladnim koncipistom. — Stavbinski praktikant g. Karol Toman imenovan je državnim stavbinskim pristavom na Kranjskem.

— (Gospod Simon Gregorčič) prišel je včeraj iz Logatca, kjer je bival par dni, v Ljubljano, popoldne pa se je odpeljal v Škofjoloko, od koder se je danes vrnil.

— (Gosp. Vinko Majdič,) tovarnar v Kranji, podaril je tamošnjemu gasilnemu društvu povodom desetletnice 50 gld.

— (Imenovanje.) Ravnatelj na gimnaziji v Gorici imenovan je Henrik Gross, profesor na državni gimnaziji v Trstu.

— (Slavni Ondriček) dobil je dovoljenje, da sme nositi podeljeni mu viteški križ rumunskega reda „Zvezda rumunska“. Isto tako smeta častni kanonik in gimn. profesor Andrej Marusič in hišni posestnik M. Vervega v Gorici nositi papeški častni križ: „Pro Ecclesia et Pontifice“.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo XXVIII. oziroma l. sejo po IV. skupščini dne 21. avgusta t. l. — Navzočni: Tomo Zupan, prvomestnik. Odborniki: Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Matej Močnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. J. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec, Anton Žlogar (tajnik). — Od nadzornišтва: Dr. Fran Papež, Fran Povše. — Prvomestnik pozdravi pri zadnji skupščini vnovič izvoljene odbornike, proseč jih iste marljivosti v društvene svrhe, kakeršno so kazali v pretekli dobi. — V zmislu § 18. družbenih pravil konstatuje se vodstvo. Kakor je zgoraj zaznamovano. V ožji odbor pokličejo se poleg zgornjih opraviteljev še cesarski svetnik Ivan Murnik in Ivan Hribar. Blagajnik in tajnik omenjata dozaj dospelih prošenj in kako so bile rešene. — Ker več podružnic opetovano prosi slik ali podobice družbenih zavetnikov sv. Cirila in Metoda, da jih razdele mej svoje člane, sklone se ustreči tej želji ter jih naročiti, da bodo ob enem tudi sprejemnice. — Vsled nasveta, vsprejetega v glavni skupščini, da naj se vodstvo z uljudno prošnjo zglaši pri č. župnijskih predstojnikih po vsem Slovenskem, naj bi ona blagovoljno uplivala tako, da bi polagoma vse fare slovenske kot pokroviteljice pristopile k tej družbi, se sklone po predlogu podpredsednika L. Svetca v tem zmislu razposlati posebno okrožnico. Zadnji čas je, da začnemo sami res delati za svojo šolsko mladež, ker od drugod nemamo dosta pričakovati. Platonično zdihovanje in sveti zaradi napredujočega germanizovanja ter italijanisanja, radi spačenosti in razposajenosti sedanje mladine itd. ne pomagajo nič; pisalo in go-

vorilo se je dovolj, zdaj je treba odpreti tudi možno in ustanoviti ob jezikovnih mejah slovenske zavode, ki zberó našo deco, da se bo vzgojevala v kršanskem duhu na podlagi svojega materinega jezika. V to svrhu naj pripomaga sleherni rodoljub po svojem stanu in na svojem mestu. — Ker se natiskuje družbeni „Vestnik III.“, prosi vodstvo prav uljudno tiste podružnice, ki še neso poslale letošnjih izkazov naj kmalu blagovolé naznaniti svoja event. vnovič voljena načelnštva, število članov: ustanovnikov, letnikov, podpornikov ali še kake druge zadeve. Na podlagi teh podatkov se bo razvidelo, koliko društvenih zavodov bi smelo vodstvo še zasnovati.

— (Izložba slik.) V tukajšnji čitalnici izložil je gosp. Mita Staič, kot zastopnik slikarsko-umetniške tvrdke g. P. Nikolića v Zagrebu na ogled naslednje pristno slovanske slike: 1. Hercegovski ujetniki (Turki peljejo 6 devotk na prodaj). 2. Ranjeni črnogorec. 3. Črnogorka na straži. 4. Hrvatski sabor leta 1848. 5. Gundulić, književnik. 6. Ded in unuk. 7. Aleksander I. kralj srbski. 8. Jovan Ristić, regent kraljevine srbske. Izložba je odprta vsak dan od 8—12. ure dopoldne in od 2—6. ure popoldne. Cene posamičnih in oljnatih barvah tiskanih slik in kupni pogoji izvedo se pri zastopniku omenjene tvrdke. Občinstvo ima priliko, ogledati si napominane slike in nabaviti si slovanskih slik za svoje salone.

— (Vipavska slavnost.) Danes priobčimo natančni program slavnosti v praznovanje 25-letnega obstanka čitalnice. 1. Na predvečer, t. j. 7. septembra, baklada po razvetljenem trgu, pri kateri bode sodelovala novo osnovana veteranska godba iz Gorice. 2. Ob zgodnji uri 8. septembra budnica po trgu in slovesno streljanje. 3. Ob 8. uri vsprejem gostov in izročitev traka k zastavi, kojega so Vipavske narodnjakinje čitalnici v spomin nje 25-letnice naročile. 4. Ob 9. uri korporativni izlet v krasni Log k romarski cerkvi, kjer se udeležimo z društveno zastavo slovesne sv. maše; za kar je naš gosp. dekan blagovolil odkazati v cerkvi poseben prostor za udeležence. Po končani sv. maši ogle- damo si nekoliko lepo okolico okrog cerkve, potem odrinemo zopet v Vipavo. Ob 1. uri popoldne skupni banket ob čitalničnih prostorih na prostem. 6. Zvečer ob 6. uri običajna veselica z besedo in plesom, koje natančni program sledi. Glede banketa blagovolijo naj dotični udeleženci, najkasneje do 5. septembra čitalničnemu odboru naznaniti. Kuvert za osobo določen je na 1 gld. Nadejati se je ta dan obile udeležbe posebno pa od strani p. n. tujih gostov.

— (Zaprli) so predvčeraj na Žabjaku gimnazijca V. razreda, imenom Bajžla, rodod blizu Kranja, ker je na sumu, da je ukradl denar iz pisarne gimnazijskega vodje. Gimnazijski slugi se ga takoj iz prva zasledovali, ker je Bajžel že prej bil sumen zaradi tatvin v privatnih hišah. Poizvedli so, da se je peljal v Karlovec, da bi ga tamkaj vsprejeli na gimnazijsko, ker je v Ljubljani trojko dobil, ga v Karlovcu neso vsprejeli, peljal se v Trst, doma v Kranji pa po krčmah popival, dasi je iz tako revne hiše, da mu ne morejo lahko dati ni goldinarja. Prišel je tudi v Ljubljano v licejsko poslopje k slugi Dobrinu prosit, naj mu naredi prošnjo na ministerstvo, da bi smel ponavljati V. razred. Pri tej priliki je Bajžel dejal: Toliko denarja sem zavozil v Karlovec, da bi lahko učeno za vse leto plačal. Dobrin mu je takoj opazil, da je gotovo denar ukradl, na kar je Bajžel odšel in se proti drugemu slugi pritoževal, česa ga Dobrin dolži, a on (Bajžel) da ima dve priči, ki dokazeta, da ga isti dan, ko se je tatvina izvršila, niti v Ljubljani ni bilo. Sluga mu na to odvrne, da so priče, ki so ga isti dan videle celo v licejskem poslopiju, na kar je B. hitro odšel. Dobrin je v Lattermanovem drevoredu proti nekemu gospodu iz Kranja se izrekel, da ni nihče drugi denarja ukradl, kakor Bajžel in gospod je to Bajžlu v Kranju tudi povedal. Posledica je bila ta, da je Bajžel Dobrinu pisal prav ponižno dopisnico: naj svojo trditev prekliče, da ne bo daljših sitnostij. Da bi sicer Dobrina tožil, o tem Bajžel niti žugnil ni. Vse te podrobnosti naznanile so se preiskovalnem sodniku g. Pessiacku, ki je ukazal, da se ima Bajžel prijeti. Ko je mati izvedela, da sina iščejo žandarmi, pripeljala ga je včeraj sama na Žabjak, kjer so ga takoj obdržali.

— (V Godešičah pri Škofji Loki) začelo je v torek popoldne goret in zgorele so tri hiše in 17 gospodarskih poslopij. Gasilni društvi iz Kranja in Škofje Loke sta jako pridno gasili in

omejevali požar. Vas Godešiče ima posebno nesrečo, ker je jedva dve leti, odkar je bil ondu hud požar.

— (V Rašiči) pri Velikih Laščah bil je v torek popoldne hud požar. Sedmim gospodarjem pogorele so hiše in gospodarska poslopja. Tudi streha na podružnični cerkvi je zgorela, zvonovi v zvoniku pa so se raztopili. Požar prouzročil je nekda zopet otrok.

— (Premovanje govedi v Bledu) v soboto 24. t. m. (to je na sv. Jarneja dan) obeta biti prav mnogobrojno obiskano. Zdravščini odbor je dovolil da igra od 9.—12. ure dopoldne na razstavnem prostoru Blejska zdravščina godba. Ob priliki premovanja kazalo se bode, kako je delati z žitočistilnem strojem, ki je lastnina Blejske kmetijske podružnice, in Selska sirarska družba, ki je prva to stran Bohinja in ki leži v okrožji Blejske podružnice, bode pa razstavila hleb letos izdelanega sira. Podružnica nam javi, da morejo vsi tisti, ki priženo živino že dan poprej v Bled, jo postaviti v hlev h g. Westerju (po domače Danetu) v Zagorici, na čigar travniku bode tudi premovanje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. avgusta. Vest, ki jo je raztrosila „Correspondance Est“ o roparskih četah v Hercegovini, je, kakor avtentično dognano, prava tendenčna izmišljotina.

Atene 22. avgusta. Izvestje Havasovo: Turki pomnožujejo svoje čete na grški meji in posadke v Makedoniji.

Razne vesti.

* (Poljsko prebivalstvo) množi se v Berolinu. Sedaj je v Berolinu že blizu 50 tisoč Poljakov. Po Berolinskih ulicah je pogostem poljska govornica in celo mnogi trgovci in obrtniki imajo poljske napise in pred mnogimi kavarnami, krčmami in hoteli vidiš že od daleč naznanila, da je v njih poljska prisluga. V Berolinu množi se število poljskih društev, katerim ni le namen zabava in dela usmiljenja, temveč tudi priučenje podraščajočega pokolenja poljščini in vzbujanje v njem ljubezni do rodne jezika.

* (V Eifflovega stolpa) tretjem nadstropji napravili so tudi poštni oddelek za one, ki hoté s tega visocega kraja kaj sporočiti svojim sorodnikom ali znancem. V tem nadstropji prodajajo papir za pisma, kuverte in marke ter je prirejena posebna velika miza z vsemi potrebinami za pisanje. Stampilja te visoke pošte ima napis: „Poštni oddelek na Eifflovem stolpu“. Ta pošta ima dovolj posla, ker skoro vsakdo, ki obišče to nadstropje, hoče to komu pismeno sporočiti. Kakor kaže, bode ta pošta donesla Franciji mnogo tisoč čistega dobička.

Odprto pismo

gospodu Willibaldu Venedig-u, župniku v Središči. *)

V „Südst. Post“ št. 63. me pozivate, gospod Venedig, naj svoje, Vašo osobo zadevajoče trditve, ki sem jih upel v „Odprtem pismu“ št. 176. „Slov. Naroda“, dokazem ali prekličem, drugače vem, kaj ima pošten mož (Vi?) o meni misliti. Blagovolite jih tedaj na znanje vzeti:

Res je, da ste gledé veronauka v šoli župana zagotovili, da bode te skrbeli, da se zboljša, drugače bi on odbornikom tega povedal ne bil.

Res je, da ste v prvi seji krajnega šolskega sveta za zidanje šolskega poslopja v Središči (ne za Grabe) glasovali. (Glej zapisnik seje.)

Res je, da Vas Središčani volili neso, o oddanih glasovih resnice dokazati pa ne morem jaz Vam, ne Vi meni, če bi tudi listke v roke dobila. Trdilo se je, da ste sebi glas dali, in sklepalo iz tega, ker se vé, da Vi zelo po častnih službah hlepíte, ker ste n. pr. o času volitev v okrajni zastop nekje prosili, naj bi Vas volili. No, sedaj je spolnjena Vaša srčna želja, sedaj sedíte v okrajnem šolskem svetu v občno nezadovoljnost — še celo Vašega stanu, — ker je neki g. župnik iz okraja rekel, da Vas v okrajnem šolskem svetu ne bi trebalo in bi bolje storili, ako bi izstopili. Ko bi ta g. župnik še pristavil: „To bi bila velika sreča za šolo in učitelje našega okraja!“ — bi vse povedal.

Kaj naj torej prekličem? Gospodine! Zakaj me silite po jedni strani z lece, po drugi v novinah k odgovoru? Mislíte li, da moram k Vašemu početju in pikanju ponižno molčati?

Da se na Vašo besedo ni zanesti, mej drugim le jeden dokaz. Ali se še spominjate Svojega ravnanja o blagoslovljenji šolske slike sv. Alojzija? Ste li takrat pravilno ravnali? Zakaj ste kot župnik zaprečili blagoslovljenje podobe? Je li bilo dostojno, da ste kot predmet Svojim napadom šolske svinjske hleve (!!!) na leci rabili. —

To je moja zadnja beseda!

V Središči, dne 9. avgusta 1889.

Jos. Šinko.

*) Po naključju zakasnjeno.

Uredn.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
 21. avgusta.
 Pri **Maltči**: Winč, Uth s Pruskega. — Amadio de Gleria z Dunaja. — Gmeinbock iz Trsta. — Korošec iz St. Petra. — Carciotti, Lampel, Celbauer iz Trsta. — vit. Spinter iz Gradca. — Weiss iz Trsta. — Massopust iz Trsta.
 Pri **Slonu**: Trante iz Vidme. — Močnik iz Kamnika. — Fröhlich iz Celovca. — Perka, Kalos iz Freistata. — Apich iz Novega tišina. — Fried z Dunaja. — Vilma Sokolova iz Prage. — Trojan z Reke. — Pintar iz Šent Ruperta. — Porenta iz Leskovca. — Dolenc z Orehka. — Amos iz Stuttgarta. — Keszely z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:
 21. avgusta: Antonija Erzin, mestaega uradnika hči, 6 mes., Kravja dolina št. 7, za drisko. — Marija Sirk, mesarjeva hči, 7 mes., Poljanska cesta št. 34, za božjastjo.
 V deželnej bolnici:
 19. avgusta: Jovana Srebnvogel, krojačeva vdova, 70 let, za starostnim oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. avg.	7. jutraj	734.8 mm.	17.2° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	734.8 mm.	22.0° C	vzh.	obl.	
	9. zvečer	734.8 mm.	17.0° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 18.7°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza
 dne 22 avgusta t. i.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	šil.	denar.
Papirna renta	83.70	—	83.65
Srebrna renta	84.75	—	84.75
Zlata renta	109.80	—	109.70
5% marcna renta	99.65	—	99.60
Akcije narodne banke	907.00	—	907.00
Kreditne akcije	305.70	—	305.00
London	119.25	—	119.30
Srebro	—	—	—
Napol.	9.46 1/2	—	9.46
C. kr. cekini	5.64	—	5.64
Nemške marke	58.25	—	58.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174	—
Ogerska zlata renta 4%	—	99	90
Ogerska papirna renta 5%	—	94	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	50
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	127	75
Tramway-društ. velj 170 gld. s v.	—	—	—

Zahvala.
 Za mnogobrojne dokaze presrečnega sočutja, katero se je nam skazovalo povodom smrti našega nepozabnega, presrečno ljubljene soproga, oziroma očeta in tasta, gospoda
ANTONA BRADAČA
 izrekamo svojo iskreno, globoko čutjeno zahvalo. Posebno se zahvaljujemo gospodu Viljemu Tönnies-u za njegovo naklonjenost, gospodom uradnikom in delavcem tovarne Tönnies-ove, klubu strelcev in vsem sorodnikom, prijateljem in znanem za poslednje spremstvo in za lepe darovane vence.
 V Ljubljani, dne 21. avgusta 1899.
 (659) **Žalujoči ostali.**

Učenca
 13 do 14 let starega, z dobrimi sprječevali, kateri ima veselje do trgovine, **vsprejme takoj**
M. Brilej,
 (670—1) trgovec z mešanim blagom na **Vrhniki.**

Pisarja
 kateri je zmožen slovenskega in nemškega jezika popolnoma v besedi in pisavi, **vsprejme takoj** (652—2)
c. kr. notar Hudovernik v Kranjski gori.

Gostilnica
 s stanovanjem in potrebnimi prostori, dosedaj dobro obiskana, odda se na račun takoj ali o sv. Mihaela pod ugodnimi pogoji.
 Natančneje poizve se pri oddajalci samem v **Kurji vasi h. št. 4.** (644—2)

Proti ognju varne
železne kasete,
 ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi rabljene in nove, proti ognju varne
BLAGAJNICE
 prodaja cenó
S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

Srbske narodne pesmi
 o boju na Kosovem.
 Iz zapišne
Ivana Mohorčiča.
 V Ljubljani.
 Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbate Srbe in njih pesem, dobro došla.
 Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno **30 kr.**, po pošti **32 kr.**

Brnska sukna
 razpošilja po tovarniških cenah
 tovarniška zaloga sukna
SIEGEL-IMHOF
 v Brnu.
 Za elegantno jesensko ali zimsko **moško obleko**
 zadosti je **1 odrezek** v dolžini 3-10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:
 gl. 4.80 iz navadne
 gl. 7.75 iz fine
 gl. 10.50 iz jako fine
 gl. 12.40 iz najfinejše
 (621) **pristne ovčje volne.** (3)
 Nadalje so v največji izbiri: s svilu pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, palmerston in boy za zimske suknje, ločen za lovce in ekonomne, peruvienne in tosking za salonske obleke, — sukno za ženske obleke itd.
 Za dobro blago in točno doposiljatev se jamči. **Uzorec zastoj i franko.**

Dijaki
 vsprejmejo se za bodoče šolsko leto pri gospodu **Milavei** na **Starem trgu št. 30, II. nadstropje.** (657—1)

Patentovane Strakosch-Boner-Jeve
stroje za pranje in munge
 priporoča (57—47)
ALEKSANDER HERZOG
 Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6.
 Katalogi zastoj in franko.

Nov mlin
 na vreleni, gotovi vodi, kateri je četrt ure od železniške postaje oddaljen in melje na tri pare kamnov.
 prodaja se po ceni zaradi preselitve.
 Cena 3000 gld. Voda je nadkolesna in priprava se večjo moč gnati. Več se poizve pri poselniku samem. (629—3)
Ivan Dobovišek
 v št. Juriji ob juž. železnici na Štajerskem.

Na cesarja Josipa trgu.
NOVO! Glaser-jeva NOVO!
mehanična razstava
 ki jo goni par.
 Novo došlo! Posebne pozornosti vredno! Novo došlo!
Mrtvaški spreved Nj. c. kr. visokosti cesarjeviča Rudolfa.
 Mehanično gibljiv! — Dunajski originalni posnetek!
 Gledalec zadobi popolnoma pravo sliko ceremonijela pri pogrebu, ker se spreved prirodno verno gibljiv premika pred očmi njegovimi. — Ni navadna panoramna podoba!
 Ustoppina na **10 kr.** znižana. (658—1)

„THE GRESHAM“
 zavarovalno društvo za življenje v Londonu.
 Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse št. 1, v hiši društva.
 Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.
 Društvena aktiva dne 30. junija 1888. frank. 102,846.222.47
 Letni dohodki na premijah in obrestih „ 19,161.298.73
 Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848). „ 207,158.040.—
 V slednji dvanaestmesečni poslovalni periodi uložilo se je pri društvu za „ 50,971.150.—
 novih ponadb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponadbah „ 1,561,757.680.—
 Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno
 Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu.** (215—5)

40 letni renommée!
Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo
 za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katere, če se hkratu rabi z
Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
 ohrani vedno zdrave in lepe zobe.
 Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.
Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščanju vsake vrste in posebnopriporočljivo za kopelji.
 Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta 35 kr. — **Zobni prašek** v škatlicah po 63 kr. — **Zobna plomba** v etuji gld. 1.—. — **Zeljiščeno milo** 30 kr.
 Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljene preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615—49)
Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.
 Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, Ludovik Grečel, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krispe, v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Warto, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofiji Luki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: F. Wach, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haake, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.